

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2013. év április 12. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A garázdaság vétsége miatt **a vádlott** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2012. november 27. napján kihirdetett KB.I.31/2012/10. számú ítéletét **helybenhagyja**.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2012. november 27. napján kihirdetett Kb.I.31/2012/10. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.271.§ (1) bekezdésébe ütköző garázdaság vétségében, ezért 50 napi tétel, napi tételenként 2.500 ft, összesen 125.000 ft pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására, továbbá a vádlottat kötelezte az eljárás során felmerült 35.265 forint bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész a nyilatkozattételre 3 napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be a vádlott terhére súlyosításért a pénzbüntetés napi tétele száma felemelése és lefokozás kiszabása érdekében. A vádlott és védője egyaránt felmentés érdekében fellebbeztek.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.1337/2012/1. számú átiratában a katonai ügyészi fellebbezést módosítással tartotta fenn. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg a pénzbüntetés napi tételeinek számát emelje fel, és a vádlottal szemben rendfokozatban visszavetés katonai mellékbüntetést alkalmazzon, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben. Indítványának indokaként arra hivatkozott, hogy a törvényi minimumot éppen meghaladó 50 napi tétel pénzbüntetés nem szolgálja megfelelően a büntetési célokat. Utalt azonban arra, hogy a lefokozás katonai büntetés alkalmazása eltúlzott lenne, viszont a vádlott cselekménye mindenképpen sértette a rendfokozat tekintélyét, ezért indokolt vele szemben a rendfokozatban visszavétést kiszabni.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek a nyilvános ülésen eljáró képviselője a katonai ügyészi fellebbezést a másodfokú ügyészi átiratban írt változtatással tartotta fenn. A tényállás érintetlenül hagyása mellett arra tett indítványt, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, melynek keretében a pénzbüntetés napi tételeinek számát emelje fel, valamint a vádlottal szemben rendfokozatban visszavetés mellékbüntetést alkalmazzon.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését kiegészítéssel tartotta fenn, és elsődlegesen védence bűncselekmény hiányában történő felmentésére, másodsorban az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására, míg harmadsorban arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság a vádlottal szemben olyan büntetést szabjon ki, hogy a munkáját megtarthassa, de legalább a katonai büntetés, illetve katonai mellékbüntetés kiszabására irányuló ügyészi indítványt utasítsa el. Elsődleges indítványával kapcsolatban kifejtette, hogy védence esetében nem áll fenn a garázdaságnak minden törvényi tényállási eleme, mert a vádlott részéről erőszakos, támadó jellegű magatartás nem volt. Részéről csak egy véletlen hozzáérés volt, és annak eredményeként esett le a sértett szemüvege. Indultatos volt a vádlott, de szándékosan nem ütötte meg a sértettet, csupán véletlenül, ez pedig a bűnösséget nem alapozza meg. A kihallgatott tanúk vallomásai sem alapozzák meg teljes egészében a terhelő tényállást, és csupán tanú1 volt az, aki a vádlott szándékos bántalmazó magatartásáról beszámolt, az ő vallomását azonban ki kell rekeszteni a bizonyítékok köréből, mert a tanú felesége éveken át munkatársa volt a jelen ügy sértettjének. Hivatkozott továbbá arra, hogy a vádlott korábban ökölvívó volt, és nem is tudta volna úgy megütni a sértettet, hogy abból sérülés ne keletkezett volna. Egyébként a vádlottat kifejezetten fegyelmezett embernek ismerik a lakókörnyezetében. A védő másodlagos indítványával kapcsolatban ki nem küszöbölhető megalapozatlanságra hivatkozott, amely jelentős mértékben befolyásolta a bűnösség megállapítását. Harmadlagos indítványával kapcsolatban előadta, hogy a jelen ügy jelentősen veszélyezteti védence katonai karrierjét, és a büntetés mértékétől és jellegétől is függ az, hogy meghosszabbítják-e a szerződését.

A vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában előadta, hogy eddig kifogástalan az előélete és nagyon sajnálja, hogy ez az incidens megtörtént. Sajnos a rendkívüli meleg, a fáradtsága, valamint a sértett rendkívül agresszív fellépése miatt nem tudta megfelelően kezelni a helyzetet. Elismerte, hogy csúnyán beszélt a sértettel, de véletlen mozdulat volt, amellyel a sértett szemüvegét leverte, amiért egyébként már elnézést kért a sértettől. Elmondta továbbá, hogy tanú1-et nem is látta a buszon, és nem is érti, hogy a busz sofőrjét miért nem hallgatták ki. Végül a felmentését kérte.

A katonai ügyész, a vádlott és védője által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást teljes terjedelmében felülbírált.

A vádlottnak és védőjének a felmentésre, illetve hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezései nem alaposak.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. A tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott a tárgyaláson tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését,

egyben érdemi védekezést terjesztett elő. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott védekezésével és az azt alátámasztó tanú vallomásával szemben a tényállást a sértett vallomása, valamint az azt alátámasztó tanú¹ vallomása, a tárgyaláson felolvasással a bizonyítás anyagává tett tanúk vallomásai alapján állapította meg. Az elsőfokú bíróság ítélete 3. oldalától az 5. oldal első bekezdéséig értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlott védekezést fogadta el. Helytállóan utalt arra, hogy a vádlotti védekezést alátámasztó tanú a vallomását a nyomozás során és a tárgyaláson lényeges kérdés tekintetében eltérően tette meg.

A Be.351.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le.

Megállapítható, hogy a vádlott és védője fellebbezésükben érdemben új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkoztak, ténylegesen valamely konkrét megalapozatlansági okot sem jelöltek meg. A védő által a bizonyítás kiegészítési indítványban megjelölt tanúk nem tartózkodtak az elkövetés helyén, arról érdemi információval nem rendelkeznek, csupán a sértett tulajdonságaival, habitusával kapcsolatban indítványozta kihallgatni őket a védő. Mivel az ügy eldöntése szempontjából ezen tanúk semmiféle relevanciával nem bírnak, ezért a másodfokú bíróság a kihallgatásukra irányuló bizonyítás kiegészítési indítványt elutasította. Megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta. Így a vádlottnak, és védőjének a bizonyítékok újra értékelésére, a tényállás átmérlegelésére, és ezen keresztül a vádlott felmentésére irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett. Lényegében ugyanezen okok miatt nem foghatott helyt az ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló indítvány.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott bűnösségét a Btk.271.§ (1) bekezdésébe ütköző garázdaság vétségében megállapította. A másodfokú bíróság mindenben osztotta az elsőfokú katonai tanácsnak az ítélet 5. oldal 2. bekezdésében kifejtett jogi álláspontját.

A katonai ügyésznek a súlyosításra irányuló fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket, és nem tévedett, amikor az eddig kifogástalan életvezetésű, többszörösen dicséretben és kitüntetésben részesített, fenyítetlen három kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodó vádlott esetében a Btk.38.§ (3) bekezdésének alkalmazásával szabadságvesztés helyett

pénzbüntetést szabott ki. A nagyszámú és jelentős súlyú, enyhítő körülmény mellett a pénzbüntetés napi tételeinek száma eltúlzottan enyhének nem tekinthető. A vádlott jövedelmi, vagyoni viszonyaira figyelemmel helytállóan került meghatározásra az egy napi tétel összege is. Az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés megfelelően szolgálja a Btk.37.§-ában írt büntetési célokat, így a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés eredményre nem vezethetett. A kisebb súlyú magánéleti bűncselekmény esetében a másodfokú bíróság nem látta indokát, hogy a vádlottal szemben a rendfokozatát érintő katonai büntetést vagy mellékbüntetést szabjon ki.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be.371.§ (1), (3) és (4) bekezdésein alapszik.

Budapest, 2013. április 12.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. szavazó bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete jogerős és végrehajtható.
Budapest, 2013. április 12.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Tóth Mihályné

tisztviselő